

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

Ion Tartacuta, 19590409-2235
Nyponvägen 3
635 06 Eskilstuna

Offentlig försvarare:

Advokat Marcus Rudstam
Advokathuset Actus AB
Kungsgatan 33, 2 tr
632 20 Eskilstuna

Åklagare

Extra åklagare Nicklas Hjertonsson
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Eskilstuna
Box 14559
630 14 Eskilstuna

Målsägande

Pensionsmyndigheten, 202100-6255
Box 38190
100 64 Stockholm

Företrädd av åklagaren

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Grovt bedrägeri, 9 kap 3 § brottsbalken och 9 kap 3 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2017
2012-05-31 -- 2020-02-19

Påföljd m.m.

Fängelse 1 år 6 månader

Skadestånd

Ion Tartacuta ska betala skadestånd till Pensionsmyndigheten med 757 003 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 19 februari 2020 till dess betalning sker.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

Marcus Rudstam får ersättning av staten med 30 192 kr. Av beloppet avser 24 154 kr arbete och 6 038 kr mervärdesskatt. Ion Tartacuta ska återbetala hela denna kostnad till staten.

Övrigt

Tingsrätten förordnar enligt 26 kap. 1 § rättegångsbalken om kvarstad på så mycket av Ion Tartacutas egendom att Pensionsmyndighetens fordran om 757 003 kr kan antas bli täckt vid utmätning. Kvarstaden ska bestå till dess verkställighet kan ske, dock längst två månader efter lagakraftvunnen dom.

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat att Ion Tartacuta ska dömas i enlighet med följande påstående.

Grovt bedrägeri

Ion Tartacuta har år 2002 och 2004 ansökt om pension för sin pappa som avled i april 2001. Ion Tartacuta har därefter underlåtit att till Pensionsmyndigheten lämna uppgift om att pappan var avliden och att han inte hade rätt till de pengar som betalades ut till pappans bankkonto och till vilket endast Ion Tartacuta hade dispositionsrätt. Ion Tartacuta har använt pengarna och har härigenom tillskansat sig över 750 000 kr. Han lurade på det sättet Pensionsmyndigheten att göra löpande pensionsutbetalningar till pappans bankkonto; pengar som sedan Ion Tartacuta löpande använt för egna utgifter och levnadsomkostnader. Det hände någon gång mellan den 31 maj 2012 och den 19 februari 2020 på Nyponvägen 3, Eskilstuna, Eskilstuna kommun eller på annan plats i Sverige. Pensionsmyndighetens utbetalningar innebar vinning för Ion Tartacuta och skada för Pensionsmyndigheten eller någon i dess ställe.

Brottet bör bedömas som grovt eftersom brottsligheten pågått under lång tid och efter ett systematiskt upplägg som inbegripit och förutsatt kontakter med flera myndigheter och utnyttjande av dispositionsrätt till bankkonto, förutsatt handlingar och ansökningar om socialförsäkringsförmåner som Ion Tartacuta färdigställt och skickat in i sin pappas namn samt avsett betydande belopp.

Ion Tartacuta begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 9 kap. 3 § brottsbalken i sin lydelse före den 1 juli 2017 och i dess nuvarande lydelse

Pensionsmyndigheten har yrkat att tingsrätten ska förplikta Ion Tartacuta att till Pensionsmyndighetens utge 757 003 kr, allt avseende felaktigt utbetald pension som han åtkommit under den tid som anges ovan, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från respektive utbetalningsdag till dess full betalning sker.

Åklagaren har vidare yrkat att tingsrätten ska förordna om kvarstad på så mycket av Ion Tartacutas egendom att Pensionsmyndighetens fordran om ca 757 000 kr kan antas bli täckt vid utmätning samt att kvarstaden ska bestå till dess verkställighet kan ske, dock längst två månader efter lagakraftvunnen dom.

Ion Tartacuta har förnekat brott och bestridit ansvar. Han har vidgått att utbetalning skett på sätt som påstås men invänt att medlen rättmätigt disponerats av honom.

Avdelning 1

Vidare har han hävdad att han saknat uppsåt att vilseleda Pensionsmyndigheten då han inte känt till att hans pappa varit avliden. Ion Tartacuta har i händelse av fällande dom anfört att varje utbetalning ska ses som ett brott. I följd av sin inställning i skuldfrågan har han bestridit det enskilda anspråket. Han har vidare invänt att ersättning inte ska utgå med bruttobeloppet utan det belopp som faktiskt kommit honom till handa samt att om gärningen är att bedöma som grov ska ränta utgå från sista utbetalningen. Ion Tartacuta har bestridit kvarstadsyrkandet.

UTREDNINGEN

Åklagaren har åberopat förhör med Ion Tartacutas samt BankId-transaktioner, dödsattest med översättning, Pensionsmyndighetens journal, journalanteckningar och ansökningar, kontoutdrag, deklarationer och upplysningar från Skatteverket, information om utbetalat belopp, tillgångsutredning och anmälan.

DOMSKÄL***Bakgrund m.m.***

Åklagaren har inledningsvis anfört i huvudsak följande. Ion Tartacuta kom till Sverige på 80-talet. Hans pappa, Vasile Tartacuta, kom till Sverige några år senare. Vasile Tartacuta var då i 70-årsåldern och folkbokfördes hos sin son. Efter några år flyttade Vasile Tartacuta tillbaka till Rumänien där han avled i april 2001. Eftersom han avled utomlands har för registrering av dödsfallet i Sverige fordrats en anmälan. När Vasile Tartacuta levde i Sverige öppnades i hans namn ett bankkonto i Sparbanken Rekarne. Endast en person, Ion Tartacuta, hade dispositionsrätt till kontot. År 2002 inkom en ansökan om pension för Vasile Tartacuta till Försäkringskassan, som vid den tiden ansvarade för det. Ansökan var underskriven med Vasile Tartacutas namn och nämnda konto anvisades för utbetalning av pension. Ansökan avslogs då Vasile Tartacuta inte hade bott i Sverige tillräckligt lång tid. Adressen, Nyponvägen 3, och telefonnumret på ansökan var Ion Tartacutas. År 2004 gjordes en ny ansökan vari angavs samma bankkonto som i den tidigare ansökan. Ion Tartacuta angavs som kontaktperson och det uppgivna telefonnumret var hans. Pension beviljades från december 2004 och utbetalningar skedde därefter till angivet bankkonto. I februari 2020 inkom ett anonymt tips

till Pensionsmyndigheten, då ansvarig för pensionsutbetalningar. Enligt tipset hade en av Vasile Tartacutas söner berättat att han fått ut pension för sin döde far i 15 år. En utredning inleddes. Vasile Tartacuta tillskrevs och ombads inställa sig på servicekontoret. När han inte gjorde det beslutades tillfälligt om indragning av pension från och med mars 2020 och sedermera fattades ett slutligt beslut. Pension utbetalas normalt den 19 eller 20 varje månad. Sålunda utbetalades inte någon pension den 20 mars 2020. Den 22 och den 25 mars 2020 loggade Ion Tartacuta in med mobilt BankId på Pensionsmyndigheten. Under perioden mars 2019 – mars 2020 gjordes ca 150 inloggingar med Ion Tartacutas BankId från Nyponvägen 3. Deklarationer för Vasile Tartacuta skickades ut till hans folkbokföringsadress. Deklarationerna godkändes löpande elektroniskt; den senaste den 16 april 2020. Totalt utbetalades ca 1 400 000 kr, varav 757 000 kr från och med maj 2012 till och med februari 2020. Det finns i princip inte något kvar. Medlen användes till att betala bland annat Ion Tartacutas hyra av verkstad, el med mera till Nyponvägen 3 och hans verksamhet, el för ett av hans barn, hans försäkringspremier, telefon- och bredbandskostnader samt hans böter. Ion Tartacuta äger hälften av en lägenhet i Spanien och har ett spanskt bankkonto med ca 130 000 kr.

Skuld m.m.

Ion Tartacuta har uppgivit i huvudsak följande. Vasile Tartacuta kom till Sverige år 1993 då ingen kunde ta hand om honom i Rumänien. Fadern bodde hos honom. Då Vasile Tartacuta inte kunde svenska och började se och höra allt sämre, återvände han till Rumänien omkring år 2000 för att bo hos sin bror, Grigori. Så som han minns det körde han fadern till Rumänien. Därefter träffade eller pratade han inte med fadern. Några gånger, senast år 2009 och 2010, skickade han 30 000 – 40 000 kr till fadern med lastbilschaufförer som han fått kontakt med genom polare. Vid tre-fyra tillfällen åkte han själv ned med samma summa växlad till Euro. Det var cash som gällde då varken fadern eller farbrodern hade konton. Trots att han själv var i Rumänien träffade han inte fadern. Det var först år 2017 som han fick veta att fadern avlidit. Det var Gregori som ringde och berättade det. Efter det lämnade han inte några pengar till farbrodern. Han har sex syskon i Rumänien.

Avdelning 1

Han varken kan ha gjort eller kommer ihåg att han gjort de två ansökningarna om pension. Det stämmer att kontaktuppgifter i ansökan från år 2004 är hans. Telefonnummer använder han än idag. Han kommer inte ihåg om han hjälpte sin pappa ordna bankkonto i Sparbanken Rekarne men det är han som haft hand om konto; han har bland annat köpt diesel, bensin, handlat på ICA och spelat. Han vet inte vem som tipsade Pensionsmyndigheten. Han har inte sett brevet från Pensionsmyndigheten och vet inte något om inloggningarna som skett med aktuellt BankId den 22 och 25 mars 2020. Han bor på Ståhlbergsvägen 15 där han har sin verkstad men det kan hända att han sovit över på Nyponvägen. Han har inte någon förklaring till att han efter att pensionen drogs in gav sin del av fastigheten på Nyponvägen till sin före detta fru.

Han tjänar ca 25 000 kr netto i månaden. Han är mycket i Spanien där han äger hälften av en lägenhet och har en dotter. En dotter bor i Australien och en tredje i Borås. Han har råd med lägenheten och resor till de barn som inte bor i Sverige för han sparar, varken röker eller snusar och inte köper kläder ofta. Han kommer inte ihåg om eller att han i början av 2000-talet hade dålig ekonomi eller om den omständigheten att han år 2007 dömdes för ganska grov ekonomisk brottslighet begången år 2003 – 2006 hade att göra med dålig ekonomi att göra.

Ion Tartacuta har inte velat kommentera varför han under förundersökningen inte kunnat ange år eller ens årtionde för när han körde hem sin pappa, inte kommit ihåg när han själv varit i Rumänien, ändrat sig från att han efter att fadern återvänt talat med sin farbror endast på telefon till att ha träffat denne eller i förhör den 1 mars 2022 har uppgivit att han inte träffade sin pappa då denne hade en ny kvinna och var uppe i bergen med fåren varje gång då han var där. Inte heller kommer han ihåg att han i förhöret den 1 mars 2022 besvarat frågan om vem som annars skulle ha sökt pension för fadern och låtit honom få pengarna, med att det kanske var Gud. Han har vidare ändrat sig från att inte komma ihåg om han deklarerat för sin pappa, till att förneka att han har gjort det och uppge att han inte har något förslag på vem som kan ha gjort det.

Tingsrättens bedömning

Av utredningen i målet framgår ett händelseförlopp som stämmer med åklagarens påstående. Frågan är om det också är visat att det är Ion Tartacuta som har genomfört det som läggs honom till last och vad han har haft kännedom om faderns död. Redan vid den första ansökan om pension hade fadern återvänt till Rumänien. Av avslagsbeslutet framgår att Vasile Tartacuta inte hade bott tillräckligt länge i Sverige för att vara berättigad till pension. När den andra ansökan gjordes lämnades alltjämt gällande kontaktuppgifter till Ion Tartacuta, utbetalningarna skedde sedan till ett konto som disponerades av enbart honom, medlen användes för att betala hans egna, och i några fall hans barns, utgifter, inloggning med BankID på kontot skedde i flertalet fall från den adress på vilken fadern och han själv var folkbokförda och i några fall från en andra adress om han har anknytning till och deklarationer skickade till den avlidne faderns folkbokföringsadress hanterades elektroniskt med Ion Tartacutas BankId. Sammantaget ger detta vid handen att det är uteslutet att någon annan än Ion Tartacuta har handlat på det sätt som åklagaren påstår.

Vad gäller huruvida Ion Tartacuta har handlat med uppsåt, det vill säga om han har haft insikt om att fadern varit avliden, har han uppgivit att han år 2017 fått besked om faderns frånfalle; vilket dock inte hindrat honom från att fortsätta använda inflyttningsmedel och deklarera för fadern såsom om denne levde. De uppgifter som han har lämnat om kännedom om faderns förhållanden sedan denne lämnat Sverige är undvikande, motstridiga och påfallande märkliga. Redan att han trots tidigare längre samlevnad inte skulle ha pratat med fadern eller träffat honom de gånger han själv rest till Rumänien utan i stället pratat med eller träffat enbart sin farbror och att den man som varit på väg att förlora hörsel och syn befunnit sig i bergen och tagit hand om får, är så osannolika att de kan lämnas utan avseende. Det kan i stället hållas för visst att han redan i anslutning till faderns död, vilken uppgift det saknas all anledning att betvivla, fått vetskap därom av farbrodern som fadern skulle bo hos eller något syskon eller annan familjemedlem på plats. Det är alltså utrett att Ion Tartacuta trots vetskap om faderns död ansökt om, mottagit och för egen räkning disponerat för fadern utbetalad pension.

Avdelning 1

Enligt 9 kap. 1 § brottsbalken gör den sig skyldig till bedrägeri som genom vilseledande förmår någon till handling eller underlåtenhet som innebär vinning för gärningsmannen och skada för den vilseledde eller för någon i vars ställe denne är. För ansvar krävs att gärningen har begåtts uppsåtligen (1 kap. 2 § första stycket brottsbalken). Vid bedömande av om det rör sig om ett grovt brott, ska enligt 9 kap. 3 § brottsbalken särskilt beaktas om gärningsmannen har missbrukat allmänt förtroende eller använt sig av falsk handling eller vilseledande bokföring eller om gärningen annars har varit av särskilt farlig art, avsett betydande värde eller inneburit synnerligen kännbar skada.

Ett vilseledande kan ske på flera olika sätt, bland annat genom att någon aktivt framkallar en villfarelse hos någon annan eller aktivt förstärker eller vidmakthåller en redan existerande villfarelse hos den andre, så att den blir handlingsmotiverande för denne. Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2012 s. 886 uttala att vid periodiska utbetalningar kan en underlåten upplysning om det rätta förhållandet i samband med en utbetalning leda till att den utbetalande blir kvar i sin felaktiga uppfattning, eftersom han inte finner skäl att ändra eller att undersöka om han bör ändra uppfattning. I förevarande fall är det fråga om att aktivt ansöka om pension år 2004 och därefter underlåta att upplysa om de rätta förhållandet i samband med utbetalning, vilket lett till att Pensionsmyndigheten bibringats och bibehållit sin felaktiga uppfattning.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2007 s. 973 prövat frågan om brottsenheten vid bedrägeribrott. Målet gällde en person som vid 25 tillfällen med ungefärliga tidsintervaller om en månad genom vilseledande hade föranlett att socialbidrag oriktigt hade betalats ut till honom. Vilseledandet bestod i att den tilltalade i ansökningarna om socialbidrag hade intygat att han inte hade haft någon inkomst trots att han hade haft inkomst av tjänst. Högsta domstolen bedömde varje gärningstillfälle som ett brott av normalgraden. Härvid anfördes att gärningarna visserligen hade riktat sig mot en och samma målsägande och att tillvägagångssättet hade upprepats varje gång men att varje tillfälle framstod som en klart avgränsad händelse. Den tilltalade hade också varje gång upprättat en ny ansökan med vilseledande uppgifter som hade föranlett en ny oriktig utbetalning, varvid beloppen hade varierat något mellan olika utbetalningar. Samtliga brottsrekvisit för ett fullbordat bedrägeri hade därmed varit uppfyllda vid vart och ett

Avdelning 1

av tillfällena. Avslutningsvis konstaterade Högsta domstolen att tidsintervallet mellan gärningarna vanligtvis hade varit ungefär en månad och det tedde sig enligt domstolen knappast som naturligt att betrakta hela brottsligheten, som hade spänt över en tid om mer än två och ett halvt år, som ett enda brott.

Även i det nämnda rättsfallet NJA 2012 s. 886 rörde det sig om återkommande periodiska utbetalningar från en och samma myndighet och samtliga brottsrekvisit för fullbordat bedrägeri var uppfyllda vid de olika utbetalningarna (utom den första). I det fallet hade det inte påståtts att personen i fråga skulle ha haft en plan redan från början att tillskansa sig ersättningar som han inte hade rätt till. Det förhållandet att personen inte vid vart och ett av tillfällena hade upprättat en ny ansökan utan i stället genom fortlöpande passivitet föranlett utbetalningarna, ledde inte till att det fanns skäl att se det inträffade som ett enda bedrägeribrott. I stället har det varit fråga om en gärning vid varje utbetalningstillfälle. Högsta domstolen uttalade även att bidragsbrottet i vissa hänseenden liknar bedrägeribrottet fastän det också finns klara skillnader mellan brottstyperna, att bland annat likheterna talade för att samma lösning borde väljas i fråga om brottsenheten vid bidragsbrott som vid bedrägeri men att även konstruktionen av regeln i 5 § bidragsbrottslagen talade för att varje utbetalning skulle ses som ett brottstillfälle.

I rättsfallet NJA 2018 s. 378 uttalade Högsta domstolen att systematik snarare ska beaktas vid bestämmande av straffvärdet av den samlade brottsligheten men att det inte utesluter att den systematiska karaktären hos viss brottslighet, tillsammans med andra försvårande omständigheter, t.ex. särskild förslagenhet eller inslag av organisation, kan medföra att ett enskilt brott hänförs till en högre svårhetsgrad. Det var där fråga om en brottstid om tre år.

I detta fall är det fråga om en ansökan om pension för en redan avliden person efter att ett tidigare avslagsbeslut meddelats på grund av för kort tids vistelse i landet. Det är sålunda uppenbart att det redan från början funnits en plan att orättmätigt tillskansa sig medel. Medlen har utbetalats till konto i den avliden faderns namn och som enbart Ion Tartacuta haft rätt att disponera. Medlen har också använts för hans egen eller honom

Avdelning 1

närståendes vinning. Gärningarna har riktat sig mot en och samma målsägande. Ion Tartacuta har inte vid vart och ett av tillfällena utbetalning skett upprättat en ny ansökan utan i stället genom fortlöpande passivitet föranlett utbetalningarna. Han har dock årligen ingivit deklARATIONER i faderns namn för vidmakthållande av tron att fadern varit i livet. Det är fråga om något som pågått sedan ansökan i december 2004 till och med februari 2020 vilket föranlett 93 utbetalningar under den med hänsyn till preskriptionsreglerna för åtalet relevanta tiden; maj 2012 – februari 2020. Med hänsyn till det systematiska upplägget, präglat av planering och förslagenhet och med låg risk för upptäckt då den pensionsberättigade avlidit i annat land, som understötts av ingivande av deklARATIONER vilka stärkt uppfattningen om att fader varit i livet, att den icke preskriberade brottsligheten pågått under närmare åtta år och sammantaget avsett betydande belopp, ska det inträffade bedömas som ett enda brott, sålunda som grovt bedrägeri.

Skadestånd

Med utgången ovan i skuldfrågan ska Ion Tartacutas ersätta den skada han orsakat Pensionsmyndigheten. Yrkat belopp motsvarar det belopp som utbetalats utan att avdrag har gjorts för inbetalad skatt, vilket är den skada som faktiskt åsamkats myndigheten. Frågan om inbetalad skatt kan återfås från staten får prövas i annan ordning. Det enskilda anspråket ska sålunda bifallas. Ränta ska utgå från brottets fullbordan, det vill säga den 19 februari 2020 till dess att full betalning sker.

Påföljd

Ion Tartacuta ska dömas för grovt bedrägeri. Den dom som nämnts avseende ekonomisk brottslighet ligger i sammanhanget så lång tid tillbaka att den i påföljdshänseende saknar relevans. Straffvärdet för aktuellt brott är högt. Med hänsyn härtill och då några särskilda skäl som föranleder en annan bedömning inte föreligger, ska straffet bestämmas till fängelse och straffets längd till ett och ett halvt år.

Kvarstad

I 26 kap. 1 § rättegångsbalken stadgas att om någon skäligen är misstänkt för brott och det skäligen kan befaras att denne genom att avvika, undanskaffa egendom, eller på annat sätt kommer att undandra sig att betala utdömt skadestånd, får rätten förordna

Avdelning 1

om kvarstad på så stor del av den misstänkta egendom att fordringen kan antas bli täckt vid utmätning. Kvarstad får beslutas endast om skälen för åtgärden uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för den misstänkte eller något annat motstående intresse.

Ion Tartacuta ska nu dömas nu för allvarlig brottslighet som har ett högt straffvärde och han ska betala ett högt skadestånd. Då han har både familj och tillgångar utomlands samt då han – så snart Pensionsmyndigheten ifrågasatt utbetalningarna – har avhänt sig tillgångar i Sverige, kan det skäligen befaras att han genom att avvika, undanskaffa sig egendom eller på annat sätt kommer att undandra sig att betala skadeståndet. Skälen för ett kvarstadsbeslut får också anses uppväga det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för Ion Tartacuta eller för något annat motstående intresse. Mindre ingripande åtgärder finns inte att tillgå som på motsvarande sätt tillvaratar målsägandens intresse. Det finns därför förutsättningar att, oaktat det är fråga om ett enskilt anspråk, förordna om kvarstad på så mycket av hans egendom att Pensionsmyndighetens fordran på skadestånd kan antas bli täckt vid utmätning. Kvarstaden ska bestå i två månader efter att domen vunnit laga kraft.

Övriga beslut

Ion Tartacutas ska betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

Av försvararen yrkad ersättning är skäligen och ska utgå. Ion Tartacuta ska återbetala kostnaden till staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (TR-01)

Överklagande – ställt till Svea hovrätt – ska ha inkommit till tingsrätten senast den 6 juli 2022.

Linn Pantzar

I avgörande har deltagit chefsrådmannen Linn Pantzar samt nämndemännen Mirjana Dimovska, Lennart Johansson och Jan Gösta Svensson. Enhälligt.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.